

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2016. gada 17. oktobrī
(OR. en)

13342/16

ENV 660
CLIMA 140
AGRI 553
IND 213
PROCIV 69
RELEX 845
MED 51
DEVGEN 223

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2016. gada 17. oktobris
Saņēmējs:	delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	12681/16 ENV 614 CLIMA 121 AGRI 508 IND 202 PROCIV 62 RELEX 802 MED 45 DEVGEN 208
Temats:	Ūdens resursu ilgtspējīga apsaimniekošana - Padomes secinājumi (2016. gada 17. oktobris)

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par ūdens resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, kurus Padome pieņēma 3491. sanāksmē 2016. gada 17. oktobrī.

Ūdens resursu ilgtspējīga apsaimniekošana

- Padomes secinājumi -

ATGĀDINOT Padomes secinājumus: 2013. gada 22. jūlija secinājumi par ES diplomātiskajām attiecībām ūdens resursu jomā ¹; 2012. gada 17. decembra secinājumi "Eiropas ūdens resursu aizsardzības konceptuālais plāns" ²; 2011. gada 21. jūnija secinājumi "Ūdens resursu aizsardzība un ūdens resursu integrēta ilgtspējīga apsaimniekošana Eiropas Savienībā un ārpus tās" ³; 2011. gada 12. maija secinājumi par integrētu plūdu pārvarēšanu Eiropas Savienībā ⁴; 2010. gada 11. jūnija secinājumi "Ūdens trūkums, sausums un pielāgošanās klimata pārmaiņām" ⁵; 2007. gada 30. oktobra secinājumi "Sausums un ūdens trūkums" ⁶; un 2016. gada 20. jūnija ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku ⁷;

ATGĀDINOT galvenos ES leģislatīvos instrumentus ūdens politikas jomā, jo īpaši ES Ūdens pamatdirektīvu ⁸, Plūdu direktīvu ⁹ un Jūras stratēģijas pamatdirektīvu ¹⁰;

ATGĀDINOT vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" ¹¹ un Rūpniecisko emisiju direktīvu ¹², un jo īpaši to ar ūdens jomu saistītos noteikumus;

ATGĀDINOT Padomes 2015. gada 16. decembra secinājumus "ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas līdz 2020. gadam starpposma pārskatīšana" ¹³ un jo īpaši saldūdens un jūras bioloģiskās daudzveidības jautājumus;

¹ Dok. 12493/13.

² Dok. 17872/12.

³ Dok. 11308/11.

⁴ Dok. 9241/11 + COR 1.

⁵ Dok. 11061/10.

⁶ Dok. 13888/07.

⁷ Dok. 10518/16.

⁸ Direktīva 2000/60/EK, 23.10.2000. (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁹ Direktīva 2007/60/EK, 23.10.2007. (OV L 288, 6.11.2007., 27. lpp.).

¹⁰ Direktīva 2008/56/EK, 17.6.2008. (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

¹¹ Lēmums 1386/2013/ES, 20.11.2013. (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

¹² Direktīva 2010/75/ES, 24.11.2010. (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

¹³ Dok. 14950/15.

ATGĀDINOT Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un tās mērķus ilgtspējīgas attīstības jomā un UZSVEROT tās ar ūdens jomu saistītos noteikumus, jo īpaši 6. ilgtspējīgas attīstības mērķi (Nodrošināt ūdens un sanitārijas pieejamību visiem un ūdens resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu), 13. ilgtspējīgas attīstības mērķi (Steidzami pieņemt pasākumus klimata pārmaiņu un to seku novēršanai), 14. ilgtspējīgas attīstības mērķi (Saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, jūras un jūras resursus ilgtspējīgai attīstībai) un ar tiem saistītos mērķus;

ATGĀDINOT Sendai pamatprogrammu katastrofu riska mazināšanai (2015–2030), kuras mērķis cita starpā ir palielināt sabiedrības un vides noturību, un ESAO principus ūdens resursu pārvaldības jomā, par kuriem gandarījums tika pausts ESAO Ministru padomes sanāksmē 2015. gada 4. jūnijā;

PAUŽOT GANDARĪJUMU par to, ka stājusies spēkā ANO Konvencija par ūdenstecēm ¹⁴ un ka Konvencija par robežšķērsojošo ūdensteču un starptautisko ezeru aizsardzību un izmantošanu ¹⁵ ir kļuvusi par globālu instrumentu; ATZĪSTOT abu konvenciju nozīmīgo lomu pārrobežu ūdeņu ilgtspējīgas apsaimniekošanas veicināšanā un atvieglošanā; un ATZĪSTOT jūras konvenciju nozīmi Jūras stratēģijas pamatdirektīvas īstenošanā;

ATGĀDINOT rezultātus, kas gūti 7. Pasaules Ūdens forumā, kurā cita starpā tika atzīts, ka nekavējoties ir ilgtspējīgā veidā jārisina ar ūdens jomu saistītās problēmas ¹⁶, kā arī Pasaules Ekonomikas foruma 2016. gada ziņojumu par globālajiem riskiem, kurā ūdens ierindots trešajā vietā starp desmit galvenajiem riskiem, kuriem var būt būtiska negatīva ietekme uz sabiedrību un ekonomiku;

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

1. ATZĪST, ka Eiropas Savienības ūdeņi ir pakļauti spiedienam, ko cita starpā izraisa ūdens piesārņojums, pieaugošais pieprasījums pēc ūdens un zemes izmantošanas ātrums un intensitāte, un klimata pārmaiņu ietekme, kas apdraud ūdensapgādes drošību un pastiprina sausuma un ūdens trūkuma negatīvo ietekmi, jo īpaši Vidusjūras reģionā, tomēr aizvien vairāk arī citās ES teritorijās;

¹⁴ Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par Likumu par starptautisko ūdensteču izmantošanu ārpus navigācijas (1997);

¹⁵ ANO/EEK Konvencija par robežšķērsojošo ūdensteču un starptautisko ezeru izmantošanu un aizsardzību (1992).

¹⁶ Ministru deklarācija, kas pieņemta 7. Pasaules Ūdens forumā 2015. gada 13. aprīlī Kjongdžu, Korejas Republikā.

2. ATZĪST, ka klimata pārmaiņas un aizvien spēcīgāku nokrišņu ietekme, kā arī pastiprināts zemes izmantojums, var izraisīt lietusgāžu radītus plūdus un mainīt applūšanas parādības Eiropā;
3. ATZĪST, ka liela daļa upju baseinu Eiropas Savienībā atrodas divu vai vairāku dalībvalstu teritorijās, taču ES reģioniem ir daudzveidīga fiziskā ģeogrāfija, vide un klimata apstākļi, kas ietekmē visus sabiedrības un ekonomikas aspektus, tostarp ūdens resursu apsaimniekošanu; UZSVER, ka tādējādi, lai sasniegtu ES ūdens politikas mērķus, ir vajadzīga elastība attiecībā uz pasākumiem; un ATZĪST, ka, tā kā visām situācijām nav iespējams rast vienu risinājumu, dalībvalstīm vajadzētu veikt pasākumus, kas īpaši piemēroti to konkrētajām vajadzībām un apstākļiem, vienlaikus ievērojot ES tiesību aktus;
4. UZSVER, ka saskaņoti un efektīvi pilnībā jāīsteno spēkā esošā ES ūdens politika un jāpanāk ES ūdens jomas *acquis* mērķi, un UZSVER, ka ir svarīgi nodrošināt ūdeņu aizsardzību pret to stāvokļa pasliktināšanos un nodrošināt pietiekamu labas kvalitātes ūdens piegādi iedzīvotājiem un visus citus ilgtspējīgus ūdens izmantošanas veidus, jo īpaši,
 - veicināt ilgtspējīgu ūdens izmantošanu, pamatojoties uz ūdens resursu pienācīgu aizsardzību un apsaimniekošanu, ņemot vērā gan kvantitatīvos, gan kvalitatīvos aspektus;
 - aizsargāt visus ūdensobjektus un pakāpeniski panākt labu to stāvokli; saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas galvenajiem mērķiem;
 - veicināt jaunas integrētas un efektīvākas pieejas pilsētu notekūdeņu savākšanai un apstrādei;
5. ATZINĪGI VĒRTĒ līdzšinējos panākumus un ATZĪST grūtības, kas saistītas ar ES ūdens politikas mērķu un laba visu ES ūdeņu stāvokļa sasniegšanu; UZSVER, cik svarīga šajā sakarā ir politikas saskaņotība; un UZSVER, ka ES ūdens politikas mērķi, tostarp ūdens ilgtspējīga izmantošana un apsaimniekošana, būtu labāk jāintegrē visos līmeņos citās attiecīgās politikas jomās, tādās kā pārtika, lauksaimniecība, zivsaimniecība, enerģētika, transports, rūpniecība, telpiskā plānošana, pilsētattīstība un tūrisms, kā arī atbilstīgos ES finanšu mehānismos;

6. AICINA dalībvalstis, tām izvēloties veidus un līdzekļus ES ūdens politikas mērķu sasniegšanai, censties panākt līdzsvarotu zaļas un tehniskas infrastruktūras kombināciju; UZSVER, ka zaļās infrastruktūras pasākumu, piemēram, dabīgas ūdensaiztures, izmantošana var nodrošināt un uzlabot ainavas, augsnes un ūdensnesējslāņu iespējas uzkrāt ūdeni, tādējādi samazinot applūšanas risku un uzlabojot ūdensobjektu stāvokli; un ATZĪST, ka var būt vajadzīgi tehniskas infrastruktūras pasākumi, lai cīnītos pret sausumu un plūdiem;
7. UZSVER to, cik svarīgs ir ilgtspējīgs patēriņš un ražošana un aprites ekonomika kā veidi, kādos panākt dabas resursu, tostarp ūdens un notekūdeņu resursu, ilgtspējīgu izmantošanu un apsaimniekošanu; un UZSVER, ka ilgtspējīga ūdens resursu apsaimniekošana un saprātīga upju baseinu apsaimniekošanas plānošana ir viens no priekšnosacījumiem, lai panāktu aprites ekonomiku;
8. UZSVER to, cik svarīgi ir, lai ES ekonomikas nozares un iedzīvotāji ilgtspējīgā veidā samazinātu ūdens patēriņu, un AICINA dalībvalstis pienācīgos gadījumos īstenot pasākumus, ar ko veicināt ūdens efektīvu izmantošanu visās attiecīgajās ekonomikas nozarēs, tostarp ar šādiem pasākumiem:
- garantēt, lai ūdens cenu noteikšanas politika radītu atbilstošu motivāciju lietotājiem efektīvi izmantot ūdens resursus;
 - ieguldīt ūdens zudumu un noplūžu samazināšanā;
 - uzlabot sistēmas ūdens sadalei, tostarp ieviešot ūdens resursu pārskatus;
 - radīt un izstrādāt papildu ūdens piegādes infrastruktūru, ņemot vērā pienācīgus pasākumus, kuru mērķis ir novērst ūdens trūkumu un sausumu un pielāgoties tiem, kā arī veicināt ūdens izmantošanas efektivitāti un ūdens pieprasījuma pārvaldību;
 - veicināt inovatīvas tehnoloģijas un praksi, kas dod iespēju ilgtspējīgā veidā un efektīvi izmantot un atkārtoti izmantot ūdeni, tostarp apūdeņošanas sistēmām, lauksaimniecībai, rūpniecībai un tūrismam;
 - veicināt aprites cikla izmaksu noteikšanas instrumentu izmantošanu, tostarp izmantojot publisko iepirkumu;

- palielināt lietotāju informētību par vajadzību optimizēt ūdens izmantošanu, tādējādi nostiprinot ūdens taupīšanas kultūru;
 - padziļināt zināšanas un uzlabot datu vākšanu un analīzi, tostarp par klimata pārmaiņu ietekmi un par agrīnām brīdināšanas sistēmām;
 - uzlabot ūdens resursu pārvaldību baseinu un vietējā mērogā;
9. UZSVER, ka ūdens atkārtota izmantošana papildus citiem ūdens taupīšanas un efektivitātes pasākumiem var būt svarīgs instruments, ar ko integrētas ūdens apsaimniekošanas ietvaros risināt ūdens trūkumu un pielāgoties klimata pārmaiņām; AICINA dalībvalstis veikt pasākumus, ar ko veicināt ūdens atkārtotas izmantošanas praksi, attiecīgos gadījumos ņemot vērā reģionālos apstākļus un vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību cilvēku veselībai un videi, jo ūdens atkārtota izmantošana var sniegt tādas ieguvumus kā ekonomiski ietaupījumi, vides aizsardzība, investīciju jaunās tehnoloģijās stimulēšana un zaļo darbvietu radīšana; UZSVER, ka labi apstrādāti komunālie notekūdeņi var tik izmantoti daudz un dažādiem nolūkiem lauksaimniecības nozarē, rūpnieciskos pielietojumos, ilgtspējīgā pilsētattīstībā un ekosistēmu aizsardzībā; un ar interesi ATZĪMĒ Komisijas ieceri 2017. gadā nākt klajā ar priekšlikumu minimālām kvalitātes prasībām atkārtoti izmantotam ūdenim Eiropas Savienībā;
10. UZSVER, ka saprātīga plānošana ūdens jomā un ilgtspējīga ūdens resursu apsaimniekošana attiecībā uz upju baseiniem, plūdu riskiem un sausumu ir būtiskas ilgtspējīgas attīstības sastāvdaļas un tāpēc prasa visu attiecīgo ieinteresēto personu efektīvu iesaisti, tostarp ne tikai valdību, bet arī pilsoniskās sabiedrības, pētnieku un privātā sektora iesaisti;
11. UZSVER, ka piekrastes un jūras ūdeņi arī ir pakļauti jūras un zemes spiedieniem, un AICINA dalībvalstis pēc iespējas ātrāk iesniegt un īstenot tādas pasākumu programmas saskaņā ar Jūras stratēģijas pamatdirektīvu, kuras ir ambiciozas un saskaņotas ar Ūdens pamatdirektīvas pasākumu programmu un upju baseinu apsaimniekošanas plāniem, kā arī plūdu riska pārvaldības plāniem, tādējādi panākot virzību uz laba jūras ūdeņu vides stāvokļa sasniegšanu līdz 2020. gadam;

12. UZSVER, ka ir svarīgi pastiprināt sadarbību pārrobežu ūdeņu jomā, pamatojoties uz subsidiaritāti, proporcionalitāti un savstarpējību gan Eiropas Savienībā, gan starp Eiropas Savienību un trešām valstīm, kā arī starp upju vai upju baseinu un jūras komisijām, un arī ar citiem attiecīgiem dalībniekiem, kas strādā ar ilgtspējīgas ūdens izmantošanas un apsaimniekošanas, ūdens trūkuma, plūdu un sausuma jautājumiem;
13. AICINA Komisiju un dalībvalstis:
- strādāt kopīgi, lai saskaņotā veidā īstenotu ar ūdens jomu saistītos ES leģislatīvos un neleģislatīvos instrumentus, politiku un pastāvošos standartus;
 - izmantot inovatīvas, uz zinātni balstītas un mērķtiecīgas pieejas, lai nodrošinātu ūdens resursu ilgtspējīgu izmantošanu un apsaimniekošanu un aizsargātu un uzlabotu ūdens vides stāvokli Eiropas Savienībā;
14. UZSVER, ka ir svarīga efektīva mijiedarbība un saskaņotība starp ūdens politikas direktīvām;
15. UZSVER, ka Ūdens pamatdirektīva un Plūdu direktīva ir galvenie ar ūdens jomu saistītie instrumenti, ar kuriem risināt jautājumus par klimata pārmaiņu ietekmi uz ūdens kvantitāti un kvalitāti un īstenot pielāgošanās pasākumus;
16. NORĀDA, ka Komisija Ūdens pamatdirektīvu pārskatīs 2019. gadā un ka tādējādi nav daudz laika, lai sagatavotos; un AICINA Komisiju strādāt ar dalībvalstīm, lai laikus pirms 2019. gadā paredzētās Ūdens pamatdirektīvas pārskatīšanas izstrādātu savlaicīgas un juridiski pamatotas iespējas, kas ļautu panākt nepārtrauktu un ambiciozu īstenošanu valstu līmenī līdz 2027. gadam un pēc tā, ņemot vērā pastāvošās un jaunās grūtības ūdens resursu apsaimniekošanas plānošanā.
-